

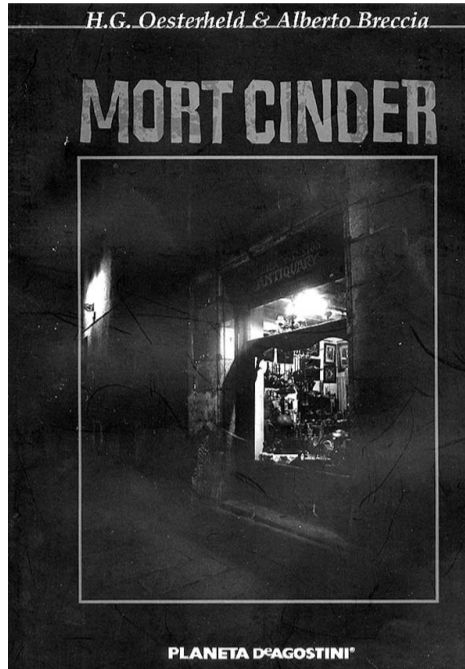
CÒMIC FONTS

PER JOAN PIÇAS

CONFIDÈNCIES DE SALÓ (i V)

El viatger del temps

A mitjan segle passat l'Argentina no era el país agenollat que coneixem en l'actualitat, sinó una nació rica i culta –recordem els noms de Borges, Cortázar o Bioy Casares–, a punt de donar a llum el boom llatinoamericà. Entre els fruits d'aquesta abundància artística i intel·lectual, ocupa un lloc de privilegi en la memòria col·lectiva dels argentins i dels aficionats al còmic la revista *Misterix*, fruit de l'olfacte de l'editor Cesare Civita. L'ideòleg d'Editorial Abril, decidit a combatre la invasió de *comic books* nord-americans amb les mateixes armes, va aplegar sota la bandera de *Misterix* una colla d'il·lustradors i guionistes –H. G. Oesterheld, Hugo Pratt, Solano López, Alberto Breccia– de la ploma dels quals van sortir sèries com *Sgt. Kirk* o aquest *Mort Cinder* les aventures integrals del qual Planeta DeAgostini recupera en un sol volum. La primera peripècia del personatge

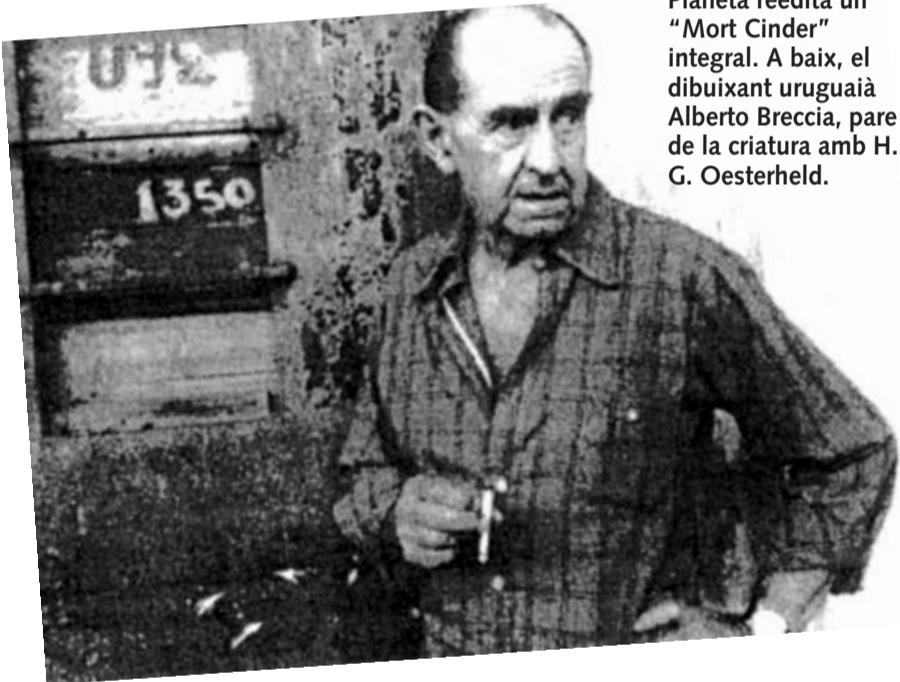

va aparèixer al número 714 de *Misterix*, publicat el 20 de juliol del 1962: un breu capítol de cinc pàgines apaïssades que marcarà el característic to episòdic de la sèrie. El mateix any *Mort Cinder* canviarà el format apaïsat pel definitiu vertical.

Quan va rebre l'encàrrec de Civita de crear la sèrie, Héctor Germán Oesterheld (1919–1973) passava una mala ratxa: creador de *Bull Rockett*, *El Eternauta*, *Ernie Pike* o *Ticonderoga*, acabava de veure fracassar el seu propi projecte editorial, l'efímer segell Frontera. Aquest pessimisme professional el traslladarà a *Mort Cinder*, amb un substrat ideològic ancorat en l'escèptic humanisme que imprimia a les seves obres i una atenció preferent pels personatges, per sobre de la trama i dels esdeveniments històrics. El to amarg, desencisat gairebé de *Mort Cinder* –i això que res no presagiava encara que seria un dels desapareguts del règim militar argentí– quedarà com una marca de la casa. I més després que el tarannà pessimista del guionista confluis amb el dibuix de trets expressionistes del cèlebre creador de *Sherlock Time*, Alberto Breccia (1919–1993). Del geni narratiu de l'un i de la ploma magistral de l'altre va sorgir *Mort Cinder*, un personatge al qual les presses editorials van obligar a *parir* sense rostre, fins que avançada la sèrie li van conferir els trets del futbolista Horacio Lalia.

I qui és *Mort Cinder*? No és ni un rei, ni un soldat, ni un artista, ni un científic. És un testimoni vocacional de la gran història, un personatge secundari que mai assumeix el protagonisme de la història i que rarament emet judicis de valor. És un enigma fascinant i en blanc i negre.

Planeta reedita un "Mort Cinder" integral. A baix, el dibuixant uruguaià Alberto Breccia, pare de la criatura amb H. G. Oesterheld.

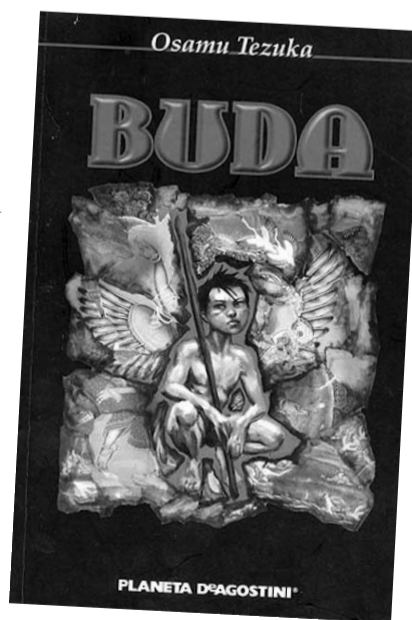
Hesse, Bertolucci i... Tezuka: tres autors per al mateix príncep

El príncep Siddharta, que ha passat a la posteritat amb el sobrenom de Buda, ha estat tradicionalment objecte d'atenció artística, tant des de la literatura, amb la cèlebre novel·la de Herman Hesse, com del cinema, amb el pamflet d'orientalisme a la carta perpetrat per Bernardo Bertolucci. Així que a ningú no li ha d'estranyar que també el còmic s'hagi interessat per aquest fascinant personatge pseudohistòric. El que sorprendrà més és l'autoria d'aquesta biografia il·lustrada, obra del dibuixant japonès Osamu Tezuka (1928), més conegut entre nosaltres per *Adolf*.

"Buda" apareix en castellà tres anys després que el cèlebre àlbum "Adolf"

La versió en castellà de *Buda* apareix dos decennis després de la seva publicació en l'original nipó. El mateix Tezuka va deixar clar que no pretenia fer una adaptació il·lustrada de les escriptures budistes, sinó plasmar la seva visió personal dels episodis fonamentals de la vida de Siddharta:

la concepció i naixement miraculós, l'educació principesca, l'abandonament de la casa paterna, els vuit anys de pràctiques ascètiques, la il·luminació final sota l'arbre bodhi i l'ensenyament del dharma i del parinirvana. La concessió principal a la ficció prové de la cort de personatges secundaris que envolten Siddharta. Un heroi que els més ortodoxos han criticat per mostrar massa debilitats

humanes, al mateix temps que Tezuka ha estat acusat i lloat a parts iguals per haver introduït una sàvia dosi d'escepticisme en la vida de Buda.

Novetats

"Obras son amores" Sergio Aragones. Planeta DeAgostini.

El dibuixant espanyol afincat a Califòrnia Sergio Aragones reapareix a aquesta banda

de l'Atlàntic amb un nou àlbum de tires còmiques mudes, en la línia del precedent *Silencio a gritos*. Aragones s'ha decantat definitivament per una dibuix de traç aparentment senzill que posa al servei de la intenció humorística que caracteritza la seva obra gràfica. Són acudits blancs, amb un cert regust al tebeo més clàssic, sense intenció social ni política i que busquen provocar el somriure a còpia d'ubicar els personatges en situacions extravagants, sovint surrealistes. Els que no en tinguin prou poden provar amb *Groo el Errante*.

"Juan Solo. Hijo del revólver" Jodorowsky & Bess. 58 pàgines. Planeta DeAgostini.

Juan Solo va néixer en un abocador, creix en un entorn hostil al qual s'adapta

amb camaleònica habilitat i s'acaba convertint en una mena de Robin Hood després d'una constructiva història de superació personal. Aquest és l'argument de la primera entrega de la sèrie creada pel guionista xilè Alejandro Jodorowski (1929) i el dibuixant francès Georges Bess. *Juan Solo* va merèixer el premi Alph'art al millor guió al festival d'Angulema del 1996.

"La estrella del desierto 2" Desberg i Marini. 56 pàgines. Planeta DeAgostini.

L'il·lustrador Marini (*Gipsy*, *Rapaces*, *El escorpión*) va

saber jugar en aquesta segona entrega del western crepuscular *La estrella del desierto* les tendències més innovadores del dibuix contemporani amb els plantejaments narratius més clàssics d'un guionista com Desberg, amb un regust entre expressionista i naturalista pel traç vigorós, el detall mòrbid i la violència gratuïta a l'estil de l'*espaghetti western* de Peckinpah. Ambdós autors ja van col·laborar en la sèrie *El escorpión*.